

Lieta C-743/22

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2022. gada 1. decembris

Iesniedzējtiesa:

Tribunal Supremo (Spānija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 15. novembris

Kasācijas sūdzības iesniedzēja:

DISA SUMINISTROS Y TRADING, S. L. U.

Atbildētāja kasācijas instancē:

Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Pamatlietas priekšmets

Akcīzes nodoklis minerāleļļām – Reģionālā nodokļa likme – Pieteikums par apgrieztās iekasēšanas aprēķinu koriģēšanu un nepamatotu maksājumu atgūšanu, pamatojoties uz neatbilstību Savienības tiesībām – Pieteikums, ko iesniedzis likumiski pārnesta nodokļa maksātājs – Procesuālā kārtība – Netaisnas iedzīvošanās pierādījums

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par interpretāciju – LESD 267. pants – Valsts tiesību normas atbilstība Direktīvai 2003/96/EK – Nodokļa likme, kas attiecas tikai uz vienas autonomās kopienas teritoriju

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīva 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, un it

Īpaši tās 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā *Ley 38/1992, de 28 de diciembre, de Impuestos Especiales* [1992. gada 28. decembra Likums 38/1992 par akcīzes nodokļiem], kas atļāva autonomajām kopienām atkarībā no teritorijas noteikt akcīzes nodokļa minerālējūļām diferencētas nodokļa likmes attiecībā uz vienu un to pašu produktu?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

Padomes Direktīva 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai: 4., 5. un 6. pants.

Spriedums, 2003. gada 2. oktobris, *Weber's Wine World u.c.*, C-147/01, EU:C:2003:533, 115. un 116. punkts.

Spriedums, 2017. gada 14. jūnijs, *Compass Contract Services*, C-38/16, EU:C:2017:454, 29. un 30. punkts.

Spriedums, 2005. gada 6. oktobris, *MyTravel*, C-291/03, EU:C:2005:591, 17. punkts.

Spriedums, 2011. gada 20. oktobris, *Danfoss un Sauer-Danfoss*, C-94/10, EU:C:2011:674.

Spriedums, 2011. gada 6. septembris, *Lady & Kid u.c.*, C-398/09, EU:C:2011:540, 20. punkts.

Spriedums, 1997. gada 14. janvāris, *Comateb u.c.*, C-192/95 līdz C-218/95, EU:C:1997:12, 22. punkts.

Rīkojums, 2022. gada 7. februāris, *Vapo Atlantic*, C-460/21, EU:C:2022:83, 40. punkts.

Spriedums, 2012. gada 25. oktobris, Komisija/Francija, C-164/11, nav publicēts, EU:C:2012:665.

Spriedums, 2021. gada 14. janvāris, Komisija/Itālija (Atbalsts degvielas iegādei), C-63/19, EU:C:2021:18.

Spriedums, 2018. gada 25. jūlijs, *Messer France*, C-103/17, EU:C:2018:587.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Ley 38/1992 de 28 de diciembre, de Impuestos Especiales [1992. gada 28. decembra Likums Nr. 38/1992 par akcīzes nodokli], kurā grozījumi izdarīti ar *Ley de Presupuestos Generales del Estado para el año 2012* [Likumu par valsts budžetu 2012. gadam].

50.ter pants:

“1. Autonomās kopienas var noteikt akcīzes nodokļa minerāleļļām autonomo likmi, lai papildus apliktu ar nodokli produktus [...], kas tiek patērēti to attiecīgajā teritorijā. Autonomās kopienas nodokļa likmes piemērošana notiek saskaņā ar šā likuma noteikumiem un atbilstoši ierobežojumiem un nosacījumiem, kas ir noteikti autonomo kopienu finansējumu reglamentējošajā tiesiskajā regulējumā.

2. Piemērojamā autonomās kopienas nodokļa likme ir likme, kas atbilst autonomajai kopienai, kuras teritorijā notiek apliekamo produktu gala patēriņš. [...]

3. Nodokļa maksātājiem [to uzņēmumu īpašniekiem, no kuriem produkti tiek pārsūtīti uz autonomās kopienas teritoriju, kas nav tā autonomā kopiena, kurā tie atrodas] ir tiesības atskaitīt no to maksājamajām summām [...] nodokļa summas, kas atbilst autonomās kopienas likmes piemērošanai, kuras tie iepriekš ir samaksājuši ar pārnesto nodokli vai kuras ir iekļautas cenā. Ja atskaitāmās nodokļa summas katrā taksācijas periodā pārsniedz maksājamās summas, nodokļu maksātājam ir tiesības uz atmaksu vai starpības kompensēšanu, ievērojot nosacījumus, kas tiek paredzēti noteikumos. [...]”

Šis pants tika atcelts ar 2019. gada 1. janvāri saskaņā ar *Ley de Presupuestos Generales del Estado para 2018* [Likumu par valsts budžetu 2018. gadam], tādējādi autonomās kopienas nodokļa likme palika iekļauta īpašajā valsts nodokļa likmē, “lai nodrošinātu vienotu tirgu degvielas un kurināmā jomā, šim pasākumam nekaitējot autonomo kopienu resursiem un saskaņā ar Savienības tiesisko regulējumu”.

Ley 22/2009, de 18 de diciembre, por la que se regula el sistema de financiación de las Comunidades Autónomas [2009. gada 18. decembra Likums 22/2009, ar ko reglamentē autonomo kopienu finansēšanas sistēmu] (redakcijā, kas ir spēkā kopš 2013. gada).

44. pants: “Ienākumi no akcīzes nodokļa autonomās kopienas likmes attiecīgās autonomās kopienas teritorijā saražotajām minerāleļļām tiek nodoti attiecīgajai autonomajai kopienai”.

Saskaņā ar šā likuma 7. pārejas noteikumu nodokļa minerāleļļām autonomās kopienas likmes daļa aizvietoja iepriekšējā Nodokļa par noteiktu naftas produktu pārdošanu [*Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos*] autonomās kopienas likmes daļu, kas tika atcelta 2012. gada 31. decembrī.

Reglamento general de desarrollo de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria, en materia de revisión en vía administrativa [Vispārējie noteikumi par 2003. gada 17. decembra Likuma 58/2003 īstenošanu administratīvās pārskatīšanas un pārsūdzības jomā; turpmāk tekstā – “RRVA”] (Pieņemts ar 2005. gada 13. maija *Real Decreto 520/2005* [Karaļa Dekrētu 520/2005])

14. pants: “1. Tiesības prasīt nepamatotu maksājumu atgūšanu ir šādām personām vai vienībām:

[..]

c) Ja nepamatotais maksājums attiecas uz nodokļiem, attiecībā uz kuriem ir likumisks pārvešanas pienākums, [..] personai vai vienībai, kas ir samaksājusi pārnesto nodokli.

2. Tiesības saņemt par nepamatotiem atzītu maksājumu atmaksu ir šādām personām vai vienībām:

c) Persona vai vienība, kas ir samaksājusi pārnesto nodokli, ja nepamatotais maksājums attiecas uz nodokļiem, kurus likumiski ir pienākums pārnest uz citām personām vai vienībām. [..]”

Īss pamatlīetas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Sabiedrība *DISA, SUMINISTROS Y TRADING, S. L.* (turpmāk tekstā – “*DISA*”) lūdza Spānijas nodokļu administrācijai (turpmāk tekstā – “nodokļu iestāde”) koriģēt apgrieztās iekasēšanas aprēķinus, ko bija iesnieguši dažādi akcīzes nodokļa minerāleļļām (*Impuesto Especial de Hidrocarburos*, turpmāk tekstā – “*IEH*”) maksātāji par 2013.-2015. gadu, kā nodokļa maksātājs, kas samaksāja šī nodokļa deklarētās summas likumiskas pārvešanas rezultātā kā autonomās kopienas likmes daļu, kā arī atmaksāt nodokļa summu, kas ir samaksāta kā norādītā likme, uzskatot, ka šī autonomās kopienas likme ir pretrunā Savienības tiesībām.
- 2 Nodokļu iestāde šos pieteikumus noraidīja ar lēmumiem, kurus *DISA* apstrīdēja *Tribunal Económico-Administrativo Central* [Centrālā nodokļu pārsūdzības iestāde], kura [savukārt] noraidīja tās prasījumu ar netiešu lēmumu. *DISA* cēla prasību *Audiencia Nacional* [Valsts mēroga lietu tiesa] par iepriekš minēto netiešo lēmumu, kas tika noraidīta ar 2020. gada 25. novembra spriedumu. Par šo pēdējo spriedumu *DISA* ir iesniegusi kasācijas sūdzību *Tribunal Supremo* [Augstākajā tiesā], iesniedzējtiesā.
- 3 Attiecībā uz pamatlīetas apstākļiem tā ir viena no vairākām kasācijas tiesvedībām, kas ir *Tribunal Supremo* izskatīšanā un kas ir iesniegtas par *IEH* autonomās kopienas likmi, proti, nodokļa likmes daļu, kas ir piemērojama autonomās kopienas teritorijā, un kurās tiek apgalvots, ka tā neatbilst Savienības tiesībām. Attiecībā uz jautājumu par to, kas var prasīt nodokļu administrācijai atmaksāt nepamatotos nodokļa maksājumus, pamatojoties uz to, ka nodoklis ir pretrunā Savienības tiesībām, un ar kādas procedūras starpniecību tas ir jādara, dažās no šīm kasācijas sūdzībām nepamatoto maksājumu atmaksu nodokļu iestādei lūdza trešās personas, kas nebija saistītas ar nodokļu tiesiskajām attiecībām un kas kā degvielas pircēji apgalvoja, ka bija samaksājuši nodokli ar cenas pieauguma starpniecību. Kasācijas tiesvedībā Nr. 1908/20 pirmās instances tiesa nolēma, ka

šāds pieteikums ir pieņemams, bet kasācijas tiesvedībā Nr. 1902/21 savukārt izsprieda citādāk, jo uzskatīja, ka trešā persona, kas nav saistīta ar nodokļu tiesiskajām attiecībām, nevarēja uzsākt nodokļu procedūru par nepamatotu maksājumu atgūšanu un tai bija jāceļ civilprasība pret pārdevēju vai savukārt jāprasa valsts mantiskā atbildība par Savienības tiesību pārkāpumu, ja tā varēja pierādīt cēloņsakarību starp nodokļu normu un radītajiem finansiālajiem zaudējumiem.

- 4 Iesniedzējtiesa norāda, ka, pat ja, kā norāda Eiropas Savienības Tiesa, dalībvalstij ir pienākums atmaksāt nodokļus, kas iekasēti, pārkāpjot Savienības tiesības (2017. gada 14. jūnija spriedums *Compass Contract Services*, C-38/16, 29. punkts), taisnība ir arī tas, ka Savienības tiesības nereglamentē procesuālo kārtību atmaksāšanas īstenošanai un katrai dalībvalstij ir jāreglamentē nosacījumi, saskaņā ar kuriem var tikt iesniegti šādi pieteikumi, turklāt šiem nosacījumiem ir jāatbilst līdzvērtības un efektivitātes principiem (2005. gada 6. novembra spriedums *Mytravel*, C-291/03, 17. punkts), kas netiek apspiesti šajā lietā. Kā šīs procesuālās autonomijas izpausme Spānijā *RRVA* 14. pants personai, kura ir samaksājusi nepamatotu nodokli tā likumiskas pārņemšanas rezultātā, kā nodokļu tiesisko attiecību dalībnieci piešķir *tiesības prasīt un saņemt* šo samaksāto summu atmaksu. *DISA* ir sabiedrība, kas samaksāja *IEH* tā likumiskas pārņemšanas rezultātā, ko veica citi nodokļa maksātāji, tādēļ no Spānijas tiesību viedokļa tai ir tiesības *prasīt* nodokļu iestādei gan korigēt apgrieztās iekasēšanas aprēķinus, gan atmaksāt šādas pārņestās summas un attiecīgā gadījumā, ja ir izpildītas normatīvajos aktos un judikatūrā noteiktās prasības, *saņemt* atmaksu, piemērojot nodokļu procedūru par nepamatotu maksājumu atgūšanu.
- 5 Šo secinājumu nemaina *Abogado del Estado* [Valsts administrācijas juridiskā dienesta pārstāvja] atsauce uz Itālijas tiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-316/22, *Gabel Industria Tessile SpA, Canavesi SpA/A2A Energía SpA* u.c., tādēļ, viņaprāt, vajadzētu apturēt tiesvedību šajā lietā līdz brīdim, kad Tiesa kļiedēs Itālijas tiesas šaubas, bet nav jāuzdod prejudiciālais jautājums. Minētajā lietā galapatērētājam tiek liegtas tiesības tieši prasīt valstij atmaksāt nepamatoti samaksātu nodokli, ļaujot viņam tikai celt civilprasību tiesā par nepamatoti samaksāto summu atmaksāšanu pret nodokļa maksātāju. Taču Tiesa tās judikatūrā ir atzinusi, ka tad, ja konstatēta nodokļa pārņemšana uz galapatērētāju (pircēju), dalībvalsts principā var atteikt tam izpildīt lūgumu par nodokļa atmaksāšanu, pamatojot to tādējādi, ka tas nav minētais pircējs, kurš šo nodokli ir samaksājis nodokļu iestādēm, ar nosacījumu, ka tas, kurš to galu galā ir samaksājis, saskaņā ar valsts tiesībām var vērsties tiesā pret nodokļa maksātāju (vai pret ieturētāju) ar civilprasību un ka tad, ja atmaksāšanas panākšana no nodokļu maksātāja ir neiespējama vai pārmērīgi grūta, it īpaši tā maksātspējas gadījumā, pircējs var vērsties ar iesniegumu par nodokļa atmaksāšanu tieši nodokļu iestādēs (2011. gada 20. oktobra spriedums *Danfoss A/S*, C-94/10). Tikai valsts tiesas kompetencē ir izvērtēt, vai šāda civilprasība, īsāk sakot, valsts civilprocess padara neiespējamu vai pārmērīgi grūtu šo tiesību izmantošanu.

- 6 Attiecībā uz šaubām par *nepamatotas iedzīvošanās principu kā izņēmumu no pienākuma atmaksāt nodokļus, kas iekasēti, pārkāpjot Savienības tiesības*, lai gan *DISA* apgalvo, ka Spānijas tiesiskajā regulējumā, proti, *RRVA* 14. pantā, nav prasīts neviens pierādījums, ka nelikumīga nodokļa atmaksāšana nesniedz netaisnas iedzīvošanās iespēju, iesniedzējtiesa atgādina attiecīgo Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru tieša nepamatoti samaksātā nodokļa pārvešana uz pircēju ir vienīgais izņēmums no tiesībām uz tādu nodokļu, kas ir iekasēti, pārkāpjot Savienības tiesības, atmaksāšanu (2011. gada 6. septembra spriedums *Lady & Kid* u.c., C-398/09, EU:C:2011:540, 20. punkts). Tādēļ atmaksāt saimnieciskās darbības subjektam nodevas summu, ko tas jau saņēmis no pircēja, būtu tas pats, kas samaksāt tam divkārti, ko varētu uzskatīt par nepamatotu iedzīvošanos, tādējādi gan nekādi nenovēršot nodokļa prettiesiskuma sekas attiecībā pret pircēju (1997. gada 14. janvāra spriedums *Comateb* u.c., C-192/95 līdz C-218/95, EU:C:1997:12, 22. punkts). No otras puses, valsts iestādes un tiesas ir tās, kurām ir jānovērš tas, ka notiek šāda netaisna iedzīvošanās, tostarp gadījumos, kad valsts tiesībās tas nav reglamentēts (2022. gada 7. februāra rīkojums *Vapo Atlantic*, C-460/21, ECLI:EU:C:2022:83, 40. punkts).
- 7 Tomēr, ņemot vērā to, ka faktiskā pārvešana, pilnīga vai daļēja, ir atkarīga no vairākiem faktoriem, kas ir raksturīgi katram tirdzniecības darījumam, un ka tas ir jautājums par faktiem, kas ir jāpārbauda valsts tiesai, nav jāuzdod prejudiciālais jautājums par netaisnas iedzīvošanās principu – aspektā, ka tas liegtu saņemt nodokļa atmaksu –, kas tiks pienācīgi izvērtēts spriedumā, ar ko tiks pabeigta šī tiesvedība, ņemot vērā lietas konkrētos apstākļus un plašo Tiesas judikatūru par šo jautājumu.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 8 Kā savu pieteikumu pamatojumu *DISA* izvirzīja argumentu, ka *IEH* autonomā nodokļa likme, kas ir noteikta *Ley 38/1992 de Impuestos Especiales* redakcijas, kas ir spēkā kopš 2013. gada 1. janvāra, 50.b pantā, bija pretrunā Savienības tiesībām, jo neatbilda noteiktām Direktīvas 2003/96 normām. Konkrētāk, kā norāda *DISA*, nodokļu likmei akcīzes nodokļu jomā ir jābūt vienādei katram produktam un katram lietojumam visā valsts teritorijā, un nedrīkst būt reģionālu atšķirību. Tā uzskata, ka no Direktīvas 2003/96 5. panta izriet, ka dalībvalstis var piemērot diferencētas nodokļa likmes tikai gadījumos, kas ir skaidri uzskaitīti, bet ne citos. *DISA* norāda, ka šīs *IEH* autonomās kopienas nodokļa likmes iekļaušana īpašajā valsts nodokļa likmē pēc tam, kad no 2019. gada 1. janvāra tika atcelts Likuma par akcīzes nodokļiem 50.b pants, pamatojoties uz sūdzību, kas bija iesniegta Komisijai, ir netiešs likumdevēja apstiprinājums, ka *IEH* diferencētas autonomās kopienas nodokļa likmes bija pretrunā Savienības tiesībām. *DISA* arī apgalvo – kā norādījis bijušais Komisijas Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektors Mišels Ožāns [*Michel Aujean*] –, ka “šādā situācijā saskaņā ar pieejamo informāciju šķīstu, ka harmonizēto akcīzes nodokļu vienādības pamatprincips šo nodokļu autonomās diferenciacijas gadījumā nebūtu ievērots” (citēts *Informe sobre la Reforma del Sistema de la Financiación Autonómica*.

Comisión para el Estudio and propuesta de un nuevo sistema de financiación de las Comunidades Autónomas aplicables a partir de 2002 [Ziņojumā par autonomo kopienu finansēšanas sistēmas reformu. Komisija jaunas finansēšanas sistēmas autonomajām kopienām, ko piemēro no 2002. gada, izpētei un ierosināšanai]). DISA arī apgalvo, ka uz šo lietu ir attiecināms Tiesas 2012. gada 25. oktobra spriedums Komisija/Francijs, C-164/11, kurā tā atzina, ka Francijs nebija izpildījusi tās pienākumus saskaņā ar Direktīvu 2003/96, uzturot nodokļu reģionalizāciju, kas varētu radīt atšķirības elektroenerģijas cenā. Visbeidzot, DISA uzskata, ka *principis par vienotām nodokļa likmēm valstī* reglamentē akcīzes nodokļu saskaņotu uzlikšanu un prasa, lai nodokļa likme būtu vienāda katram produktam un katram lietojumam visā valsts teritorijā, nepastāvot reģionālām atšķirībām, un min ģenerālvokāta Ž. Rišāra Delatūra [*J. Richard de la Tour*] secinājumus, kas sniegti lietā C-63/19.

- 9 Ņemot vērā Savienības tiesību ietekmi šajā lietā, iesniedzējtiesa uzaicināja puses iesniegt savus apsvērumus pēc būtības par *IEH* autonomās nodokļa likmes atbilstību Savienības tiesībām, ņemot vērā Direktīvu 2003/96 no dažādiem aspektiem.
- 10 Savā atbildē DISA apgalvoja īsumā, ka nav vajadzīgs iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, jo saskaņā ar Tiesas judikatūru *IEH* autonomā nodokļa likme bija pretrunā Direktīvas 2003/96 5. pantam, interpretējot to kopā ar tās 4., 14., 15., 17. un 19. pantu, jo (autonomo kopienu) diferencēta likme bija pretrunā *principam par vienotām nodokļa likmēm valstī*, saskaņā ar kuru nodokļa likmei akcīzes nodokļu jomā ir jābūt vienādai katram produktam un katram lietojumam visā valsts teritorijā, nepastāvot reģionālām atšķirībām.
- 11 Savukārt Spānijas administrācija apgalvoja, ka nav vajadzības iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, jo, pirmkārt, jautājums par *IEH* autonomās kopienas nodokļa likmes atbilstību Savienības tiesībām netika apspriests ne kasācijas tiesvedībā, ne pirmās instances tiesvedībā un tas ir hipotētisks jautājums; otrkārt, ne no Direktīvas 2003/96 5. panta, ne no kādas citas tās normas, ne no Padomes Direktīvas 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK, neizriet, ka ir jānosaka vienotas nodokļu likmes katrā valstī, bet tikai minimālās nodokļa likmes; treškārt, autonomās kopienas nodokļa likmes noteikšana ir politiskās autonomijas izpausme tās finanšu aspektā, ko autonomajām kopienām garantē *Constitución Española* [Spānijas konstitūcija] un paredz LESD 4. panta 2. punkts, un, ceturtkārt, netraucēta iekšējā tirgus darbība nav apdraudēta kā sekas tam, ka autonomās kopienas noteica autonomas nodokļa likmes, lai papildus apliktu ar nodokli dažus no produktiem, kas ir norādīti Likuma par akcīzes nodokļiem 50.b pantā.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 12 Iesniedzējtiesai ir šaubas par *IEH* autonomās kopienas likmes atbilstību Savienības tiesībām.
- 13 Kasācijas sūdzībās, kas ir iesniegtas par šo pašu jautājumu, neviena no pirmās instances tiesām nav lēmusi par šo jautājumu, jo diskusijas vienmēr ir bijušas koncentrētas uz nepamatoto maksājumu atgūšanai izvēlētajā īstenojamā procedūras veida pareizumu. 2020. gada 25. novembra spriedumā, par kuru ir iesniegta kasācijas sūdzība, *Audiencia Nacional* atzina, ka ir jāuzdod prejudiciālais jautājums, lai kļiedētu juridiskās šaubas par Direktīvas 2003/96 interpretāciju, tomēr tikai noraidīja pieteikumu par *DISA* samaksāto summu atmaksu, pamatojoties uz to, ka kasācijas sūdzības iesniedzēja nebija pierādījusi, ka tā nebija pārnesusi šīs summas uz citām personām, kas būtu novērsis netaisnu iedzīvošanos. Atsaucoties uz Tiesas 2003. gada 2. oktobra spriedumu *Weber's Wine World u.c.*, C-147/01, *Audiencia Nacional* tās spriedumā atzina – “lai gan Eiropas Savienības Tiesas judikatūra nepieļauj to, ka procedūrās par nepamatotu nodokļu maksājumu atgūšanu pastāv īpatnības, kas ir pretrunā Savienības tiesībām un kas nosaka prezumpcijas par nodokļa pārvešanu vai pierādīšanas prasības, kuras padara neiespējamu vai pārmērīgi grūtu to pierādīšanu, tiesa uzskata, ka prasītājas prasība nevar tikt apmierināta, jo tā neieņem godprātīgu un pārredzamu procesuālo nostāju, prasot nodokļu atmaksu miljonu apmērā un pat ne mazākajā mērā nemēģinot pierādīt, ka tā netaisni neiedzīvosies, sniedzot tiesai konkrētu informāciju par darījumiem, kas ir veikti kopš autonomās kopienas likmes spēkā stāšanās, degvielas cenu izmaiņām likmes spēkā esamības laikā vai attiecīgā gadījumā par peļņas samazināšanos pārdošanas apjoma krituma rezultātā, kas izriet no nodokļa pārvešanas uz pircēju”.
- 14 Pretēji *Abogado del Estado* apgalvotajam šis prejudiciālais jautājums nav hipotētisks. Proti, *DISA* ir administratīvā ceļā lūgusi atmaksāt nodokļa summas, ko tā samaksāja kā *IEH* “autonomās kopienas likmi”, pamatojoties uz to, ka tās neatbilda Savienības tiesībām, un tas ir prasījums, ko tā ir uzturējusi un īstenojusi *Audiencia Nacional* un šajā *Tribunal Supremo*. Turklāt nodokļu iestāde atzina, ka *DISA* bija tiesības prasīt atmaksu, izmantojot nodokļu procedūru, jo tā ir pārnestā nodokļa maksātāja. Tomēr tieši pirmās instances tiesa pirmo reizi apšaubīja *DISA* tiesības lūgt atmaksu, uzskatot, ka, tā kā nebija pierādīts, ka tā nepārnesa nodokļa slogu uz degvielas pircējiem (izmantojot cenu), tā varētu netaisni iedzīvoties. No otras puses, šai *Tribunal Supremo* ir jāzina noteiktu tādu Direktīvas 2003/96 normu interpretācija, kuras, kā uzskata personas, kas ir prasījušas šo summu atmaksu, pamato *IEH* “autonomās kopienas likmes” nepamatotību. Attiecībā uz šo kasācijas tiesvedību *DISA* tiesības prasīt nepamatoto maksājumu atmaksu, izmantojot atbilstošu nodokļu procedūru, ir izlemjama saskaņā ar Savienības tiesībām un atbilstoši procesuālās autonomijas principam, un jau tika norādīts, ka *DISA* nevar liegt šīs tiesības. Cits jautājums ir sekas, kas var izrietēt no netaisnas iedzīvošanās principa, kas ir uzskatāms par izņēmumu no atmaksas pienākuma, un jautājumi, kas attiecas uz tā pierādīšanas pienākumu, kurus katrā ziņā jau pietiekami ir izskaidrojusi Tiesa.

- 15 Ņemot vērā Tiesas spriedumus, uz kuriem puses ir atsaukušas, lai noliegtu nepieciešamību iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, konkrētāk, spriedumus lietās C-164/11, C-63/19, iesniedzējtiesa uzskata, ka no Tiesas judikatūras skaidri neizriet Direktīvas 2003/96 5. panta interpretācija par to, vai tam pretrunā ir tas, ka dalībvalstī nodokļu uzlikšanas energoproduktiem un elektroenerģijai jomā attiecībā uz vienu un to pašu produktu var tikt paredzētas – un ar kādiem nosacījumiem –, diferencētas nodokļa likmes atkarībā no teritorijas. Tomēr no šīs interpretācijas ir atkarīgs strīda atrisinājums.

DARBA VERSIJA